

Petinšestdeset let Gorenjskega muzeja (30)

Pomen dokumentacije

MAG. IRENA JERAS DIMOVSKA

GORENJSKI
MUZEJ

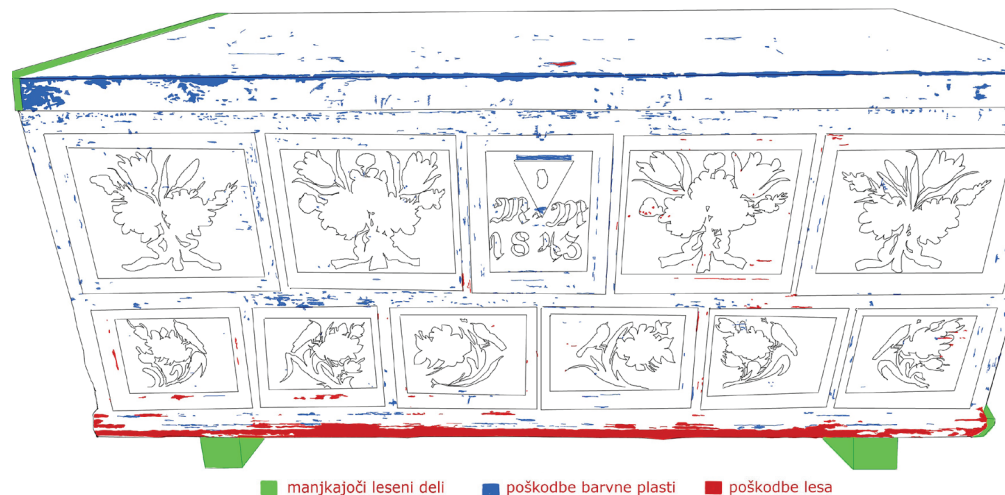

Dokumentacija, ki spremlja predmete od prevzema, akcesije, inventarizacije do konservatorske-restavratorske obravnave, je zelo pomemben zbir podatkov, ki nam pomaga pri proučevanju, diagnostiki in odkrivanju preteklosti posameznega predmeta. Dokumentacija posameznih konservatorsko-restavratorskih postopkov se je skozi leta spreminjala, izpopolnjevala in nadgrajevala. Stroka je namreč spoznala, da je zelo pomemben del zgodbe ekspanata, saj je uporabna za naše znanjce, za spoznavanje materialov, iz katerih so predmeti sestavljeni, in za spremljanje reakcij vnosenih materialov v sam predmet. Neredko ravno konservatorske-restavratorske raziskave odgrnejo skrivnostne

tančice dotlej neznanih dejstev, nastalih pri izdelovanju predmetov ali pri kasnejših posegih na predmetu.

Dokumentacijski začetki konservatorsko-restavratorske dejavnosti so bili skromni, v obliki dnevniških zapisov, najprej pisni, kasneje pa so se prazni obrazci kopirali in izpolnili s tipkarskim strojem. Za fotografsko dokumentacijo s terena je v začetnih letih zaradi sodelovanja z Gorenjskim muzejem poskrbel Zavod za spomeniško varstvo, nekaj fotografij postopkov dela iz delavnice pa hrani tudi fototeka Gorenjskega muzeja.

S prihodom v muzej leta 1992 sem začela graditi dokumentacijo konservatorsko-restavratorskega oddelka. Uvedla sem inventarno knjigo konserviranega in

Risba poškodb na eni izmed poslikanih skrinj

restavriranega gradiva, ki vsebuje ključne podatke o predmetih in posameznih posegih. Poleg dnevniških zapisov in risarske dokumentacije sem vključila tudi posebne obrazce z navedbo vseh postopkov in vnosenih materialov ter fotografije posameznih postopkov dela. Te fotografije je v začetku izdelal v muzeju zaposleni fotograf Drago Holynski. Po izgubi delovnega mesta

fotografa pa smo se morali v Gorenjskem muzeju sami spoprijeti z izdelavo fotografske dokumentacije. Začetne klasične analogne fotoaparate so nadomestili digitalni fotoaparati, ki so izboljšali kvaliteto fotografij ter pospešili postopek izdelave. Razvoj tehnologije in uvedba računalnikov sta omogočila študijsko obravnavo dokumentarnega postopka. Obrazci za vpisovanje postopkov

dela so postali obširnejši, začele so se opravljati občasne dodatne raziskave materialov, kar je pomenilo lažje diagnosticiranje oz. sprejemanje odločitev glede posegov v predmet. V zadnjih letih se dogovarjamo o uvedbi dokumentacijskega programa za konservatorsko-restavratorsko dejavnost, ki bo nadgradnja že uveljavljenega programa za muzejsko dejavnost.

